

Kompas autorski: słuch, intencja i decyzje

Warsztaty 4: Muzyka, etyka i Suno

NAJWAŻNIEJSZA MYŚL

AI może dać szkic, wariant albo niespodziewany pomysł. Nie daje jednak intencji, doświadczenia, słuchu ani odpowiedzialności autora.

Autor decyduje:

- po co utwór powstaje,
- czego ma dotknąć,
- co zostaje,
- co wyrzucamy,
- kiedy wynik jest tylko poprawny, ale nieprawdziwy dla nas.

PRZED SUNO

Zanim wpiszesz brief w Suno, odpowiedz:

1. Dla kogo to jest?
2. Po co to powstaje?
3. Jaka emocja ma zostać po wysłuchaniu?
4. Czy to ma być piosenka, tło, jingle, żart, prezent czy szkic?
5. Co na pewno nie pasuje do tej sytuacji?

PO PIERWSZEJ WERSJI

Nie pytaj tylko: „czy ładne?”.

Zapytaj:

1. Czy utwór ma intencję, czy tylko brzmi efektownie?
2. Czy tekst mówi coś konkretnego, czy jest ogólną laurką?
3. Czy tempo pasuje do sytuacji?
4. Czy rytm pomaga, czy przeszkadza?
5. Czy instrumenty niosą emocje, czy są tylko ozdobą?
6. Czy jest jeden moment, który warto zostawić?
7. Czy jest jeden element, który trzeba wyrzucić?
8. Czy wynik brzmi jak moja decyzja, czy jak przypadkowy styl z internetu?

TRZY DECYZJE PO ODSŁUCHU

ZOSTAWIAM:

[co działa i dlaczego?]

ZMIENIAM:

[co przeszkadza i jak ma być inaczej?]

WYRZUCAM:

[co jest poprawne, ale nie moje?]

JEŚLI ROBISZ KOLEJNĄ WERSJĘ

Nie zaczynaj od „zrób lepiej”.

Zmień tylko to, co wynika z odsłuchu:

- wolniej albo szybciej,
- mniej patosu,
- krótszy refren,
- mniej gestów wokalnych,
- więcej oddechu,
- wersja instrumentalna,
- mocniejsze Exclude.

Nie dodawaj nazw konkretnych artystów, znanych piosenek ani głosu realnej osoby.

ZDANIE DLA UCZESTNIKÓW

AI może podać propozycję. Muzyka zaczyna się dopiero wtedy, gdy człowiek słucha i wybiera.